

KNJIGA JE KOT VODA

Poslanica o branju in knjigah ambasadorja Cicifesta Nika Grafenauerja

Knjiga je kot voda, zmeraj si utre pot. To je rek znamenitega ruskega pisatelja in misleca Leva Nikolajeviča Tolstoja, ki me večkrat spremlja, tudi kadar se podam med otroke in skušam kaj povedati o lastnih knjigah. Začne se to, seveda, že v otroštvu, ko ta voda prodira v nas po kapljicah. Najprej v ličnih slikanicah in drobnih knjižicah, ki so bogato opremljene z ilustracijami. Spomin na prve slikanice in doživetja z njimi se z vso svežino obdrži do konca naših dni. S tem izkustvom sebi, ki seveda ni bilo tako obsežno in izostreno, kot je danes, sem pri enaindvajsetih letih napisal pesmico o Pedenjpedu z naslovom Učenjak, v kateri se prva kitica glasi takole:

Pedenjped rad prelistava
kupe vseh mogočih knjig.
Glasno bere, prikimava,
vsem nazorom brez razlik.

To je bila domislica, ki je zmeraj veljavna. Kaj sem hotel s temi verzi povedati? To, da iz naših najzgodnejših doživetij s knjigo odganja tudi naša privrženost k branju kot tisti ganljivi izkušnji, v kateri se včasih utopimo, nato pa spet splavamo na površje, da zajamemo sapo za nov potop.